

[Anne Grete Holmsgård]

mulighed for, at disse offentligt finansierede midler vil blive kapitaliseret på længere sigt. Det finder jeg urimeligt, når man faktisk har så mange andre områder, hvor man kunne gå ind og foreslå rimelige arbejder, og hvor man kunne skabe en garanti for, at der ikke blev tale om en kapitalisering.

Jeg vil derfor til slut sige, at det vigtigste at sats på er, at der bliver tale om et stærkt øget almennyttigt byggeri, og jeg er noget skuffet over, at socialdemokratiet bare siger, at man skal fastholde kvotaen, som den var tidligere, på 12.000. Jeg vil gerne høre, om man ikke er villig til at øge kvotaen yderligere.

Arne Bjerregaard (KrF):

Der er sagt mange ord og eventuelt mange kloge ord om boligproblemerne i Danmark, men jeg må nok sige, at alle disse ord og handlinger, som er sagt og gennemført i de år, jeg har været herinde, sådan set fuldkommen har fulgt saksaklinjen. Jeg skal ikke afvise, at den også vil fortsætte i de næste ti år, bl.a. fordi det er et område, som berører alle mennesker.

Jeg må selvfølgelig indrømme, at jeg ikke kan hamle op med al den visdom, som i tidens løb er fremlagt på det boligpolitiske område, og derfor skal jeg nøjes med at fremføre følgende:

Jeg mener, at beskæftigelsen i byggebranchen i mange år har været alt for høj, og med de generelle direkte og indirekte tilskud har byggeriet været en af årsagerne til vores alvorlige økonomiske problemer. Det høje aktivitetsniveau på byggeområdet i sin tid slår nu tilbage som en boomerang. Hvis man ikke vil se dette i øjnene, er det i alt fald ikke muligt at skabe en rimelig byggepolitisk linje i fremtiden.

Der mangler nemlig ikke boliger i dagens Danmark ved en almindelig gennemsnitsberegning. Problemet er blot, at der mangler boliger dér, hvor folk søger hen, nemlig i de større byområder. Det er ikke længe siden, at vi herinde diskuterede, hvorledes vi skulle få udlejet lejligheder i det almennyttige byggeri, mens der dengang var en stor efterspørgsel efter ejerboliger. I dag er det lige omvendt; der står tusindvis af ejerboliger tomme, mens der er stor efterspørgsel efter lejligheder, ikke fordi folk helst vil bo i lejlighed – det tror

jeg såmænd ikke – men på grund af den høje rente og på grund af stigende transportudgifter nødes folk til at vælge denne boligform.

Spørgsmålet må kunne stilles – og det mener jeg kunne være mere rimeligt end så mange andre spørgsmål om, hvad der skulle gøres – om man skal bygge boliger efter periodiske folkevandringer eller man skal hindre disse. For mig er der ingen tvivl om, at det væsentligste for dette ting måtte være at undgå disse vandring, som jo ikke blot er medbestemt, men i særlig grad bestemt af manglende linje på det boligpolitiske område. Kun ved at skabe større harmoni mellem den reelle familieindkomst og boligudgiften vil det være muligt for den enkelte familie at vælge boligform nogenlunde efter behov i stedet for at måtte vælge bolig efter konjunkturer i almindelighed eller konjunkturer på dette og hint område.

Kristeligt folkeparti konstaterer, at der tilsyneladende ikke mange år frem i tiden bliver behov for flere beskæftigede i byggebranchen, fordi der faktisk kun er et akut behov for nybyggeri på bestemte områder, på bestemte steder og til bestemte befolkningsgrupper. Derimod mener vi nok, at vi bør sigte imod at fastholde de nuværende beskæftigede i byggebranchen til et rimeligt byggeri og til en stadig vedligeholdelse og forbedring af den bestående boligmasse.

Endelig mener vi, at det er væsentligt at fastholde en konstant arbejdsstyrke i byggebranchen af hensyn til eksporten, for kun med et bestemt grundlag eller en vis størrelse af beskæftigede inden for byggebranchen i Danmark er der mulighed for at udvikle den eksport, som vi er godt i gang med.

Boligministeren (Bollmann):

Der er kommet mange kommentarer og bemærkninger.

Jeg vil først sige til hr. Knud Damgaard, at han jo er usædvanlig gavmild med alle de gode forslag, han kommer med, men jeg synes også, at en række af de ting, han peger på, er noget, regeringen allerede har taget højde for.

Flere har været inde på spørgsmålet om byfornyelse og boligforbedring. Om det vil jeg gerne understrege, hvad jeg også sagde i mit første indlæg, at vi ikke har skåret de rammer ned, men hr. Knud Damgaard ved